

Brev Till Min Äldsta Ängel Samt Hela Härkomst

Hallå, Länge!

Nu har vi inte träffats på åtskilliga månvarv,

men det känns som om du pratar med mig

här inne ändå?! Hör din gamla signaturmelodi

växa till allt yngre toner, medan min lilla hatt

blir blott tyngre och äldre. Snart kommer

minnena att spricka? Tänk hur skönaste lyktskenet

brukade fylla våra vintrar längs schackbrädet

med mörk snö... Det var före du dog

på riktigt! Solen torkade bort

hästarna tills tornet föll ihop.

Då och då har jag trott mig finna

din nutida kropp, fast visar sig vara

andra människor. På sin höjd kände de oss

också, ty möjligen bestod vi av släktens kosmos

större än jag någonsin sett tändas ens på TV?!

Länge, sedan du läste julstjärnans sagor

om Titan och Triton, mer jordiska än

vår egen måne, fick min oersättliga längtan

förnyat stoff. Historien sägs stå komplett

nedskriven i ett brev från din farmors far

till min morfars mor - eller hur det nu var??

Svara mig som smultron i november!

Härmed har bifogats personligt paradoxala ut-

snitt ur vår konkret levande labyrinth. Huruvida

raderna bör läsas med glimrande humor

eller allvar inunder minsta klang

kvarstår som en komplex nöt att knäcka...

p.s. Älskar hursomhelst

din fjärran närvaro genom

varje nerv i min lekamen du trätt upp

längs vintergatornas stråk ikväll, Länge!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten